

Min ömma lyra, sjung och gif mig tröst!
 Med stormsteg kommer nu den kulna höst!
 Och »storm från fjellen, nordens vestanfläkt»
 Två rutor i mitt fönster redan spräckt.
 Och dimman hänger öfver fältet tung:
 Min söta sångmö, sjung för Guds skull, sjung!

Der nyss jag tumlat om i berg och dal,
 Hvar älsklingsplats står nu förödd och kal.
 Och heta tårar runno på min kind,
 Då jag bar sommarbyxorna på vind;
 En hägkomst utaf sol och poesi,
 Som nyckelpigor ofta kröpo i.